

[Christmas Møller.]

der er mangfoldige Grunde af forskellig Karakter, Traktater og Forpligtelser, som vanskeliggør dette. Derfor er Forholdet blevet dette i den nye Grundlov og i Forfatningskommissionen, at vi gentog Bestemelsen, men fik Løfte om Nedsættelse af et Udvalg, saaledes at det sagligt kunde undersøges, om det var muligt at naa frem mod det Resultat, som alle Partier, der har medarbejdet paa Grundlovssagens Løsning, ønsker.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen stillede jeg i Gaar et Spørgsmaal, nemlig dette, om det ærede Medlem Hr. Brorsen og jeg ikke skulde mødes nogle Gange, og om Repræsentanter for det ærede Venstreparti og for de saakaldte Grundlovspartier ikke skulde mødes nogle Gange for at give Befolkningen Oplysning om den nye Grundlovs Indhold. Det ærede Medlem Hr. Brorsen fik oven i Købet næsten det samme Tilbud af den højtærede Statsminister, og det er jo ikke saadan at komme til Møde med Statsministeren hver Dag i Aaret — efterhaanden er det blevet saaledes, at Statsministeren taler og andre lytter. Men her var der altsaa et Tilbud til det ærede Medlem Hr. Brorsen af virkelig Betydning, og det undrede mig, at det ærede Medlem ikke svarede derpaa; men maaske vil det ærede Medlem gøre det senere, for han fik jo ikke Lov til at sige alt, hvad han vilde. Jeg opfordrer ham til det, og jeg vil meget gerne have, at vi saa hurtigt som muligt gaar i Gang netop med dette Arbejde.

Over for de Bemærkninger, der er faldet med Hensyn til Folkeafstemningen, og de Bemærkninger, der er faldet ogsaa her i Dag fra den højtærede Statsminister og fra Socialdemokratiets ærede Ordfører, har jeg kun at understrege, at efter min Opfattelse underbygger de det, som jeg ikke nærer Spor af Tvivl om, at Socialdemokratiet vil gøre, hvad det kan for at faa den Grundlov, som vi nu staar over for at vedtage her i Rigsdagen, vedtaget ogsaa ude i Folket. Og jeg vil i Anledning af en Række periferiske Bemærkninger, der er gjort, sige, at jeg efter de Landstingsvalg, jeg har oplevet og har arbejdet med paa, ikke har anden Erfaring end den, at hvert enkelt Parti søger at tage det, det kan. Saadan er jo Systemet, og nogen ophøjet Forhandling finder ikke Sted angaaende dette Spørgsmaal. Men til det ærede Medlem Hr. Brorsen vil jeg gerne sige, at det er fuldkommen rigtigt, at der ikke var en Landsaftale mellem os. Der var den Aftale, at det ærede Medlem fik at vide, hvad Bondepartiet og

vi var blevet enige om. Men det er ogsaa rigtigt, at Venstre var tilfreds med og modtog vor Støtte i Rønne, var tilfreds med og modtog vor Støtte i Aalborg — det ærede Medlem kan jo tale med Venstres Formand i Landstinget derom, han var saamænd tilstrækkeligt paa Trapperne i saa Henseende —, og at man ikke vilde yde nogen Støtte i Roskilde. Men nu skal vi jo af med det System, et daarligt System, det tror jeg dog man fra alle Sider vil erkende, og derfor forstaar jeg godt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard appellerer til Venstre om ogsaa at være med i Bestræbelserne for at komme af med det. Jo, jeg har ingen Mistro til Socialdemokratiet med Hensyn til Folkeafstemning.

Jeg skal derefter vende mig til den enkelte Bemærkning, den højtærede Statsminister gjorde over for de Betragtninger, jeg fremsatte i Gaar. Jeg sagde ikke, saaledes som Statsministeren formodede det, at vi ingen Rigsdag havde, jeg sagde, at de Afgørelser, der skulde falde efter Grundlovsdagen, kom fra en uegentlig Rigsdag, og dermed mente jeg, at det var en Rigsdag, som naturligvis var lovlig, det er ligetil, men vi skimtede jo den nye Grundlov. Og det, jeg da har sagt angaaende dette, vil jeg gerne have Lov at citere. Jeg gav Udtryk for, at man skulde have „et nationalt Samarbejde om Løsningen af de umiddelbart foreliggende forsvarsmæssige Problemer“.

Jeg synes jo, den højtærede Statsminister i det Svar, han gav, afviste Spørgsmaalet om et Beredskabsraad, hvad jeg nu ikke helt kan forstaa, at Statsministeren gør. Naar han siger, at der maa være Enhed i Landets Ledelse, saa gik min Tanke jo netop ud paa, at man angaaende Forsvarsspørgsmaalet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen ogsaa sagde det, kunde lade dette behandle som en Ting for sig. I den Forbindelse vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet, som jeg har rejst det, aldeles ikke er et Spørgsmaal om Kontrolministre, der skal føre Kontrol med den højtærede Regering eller blande sig i Regeringens Administration paa alle andre Omraader, det er et Spørgsmaal om at løfte Forsvarssagen op og ud af den almindelige Strid. Det var dette, der laa i min Tanke. Og det, det gjaldt om for mig — hvis vi da har faaet nogen Frist endnu, hvad et og andet kunde tyde paa —, var at komme i Gang med den positive Gerning.

Jeg har ydet min Anerkendelse af det Skridt, Regeringen har foretaget. Det Svar, som den højtærede Statsminister her har